

er med en stor Mængde af de almindelige Dagblade — pludselig bleve 19 Øre dyrere. Naar vi komme op paa den højere Sats, 75 g til 125 g, stiller Forholdet sig saaledes, at det bliver billigere mellem 75 og 85 g, men dyrere over 85 g, men det maa tillige erindres, at disse Blade, som navnlig ere dem, der vilde have tjent paa det nedsatte Gebyr for Opkrævningen, saa ikke faa denne Fortjeneste. Det anførte angaar Forsendelsesporto'en, som erlægges af alle Blade saavel de abonnerede Blade som de ikke abonnerede Blade. De abonnerede Blade have altsaa et særligt Opkrævningsgebyr at erlægge ved Siden af.

Jeg har allerede antydet, at der er sket en Afvigelse fra Ministerens Forslag derved, at man i Stedet for som efter dette altid at beregne 10 Øre pr. Eksemplarer vendt tilbage til den gamle Bestemmelse om 5 pCt. af Abonnementsprisen for dem, som kun passere eet regnskabsførende Postkontor og 10 Øre for de andre, hvortil knytter sig den nye Bestemmelse „dog mindst 10 Øre”. Paa dette Punkt er det ikke lykkedes at opnaa Enighed, idet der foreligger to Underændringsforslag, saa vidt jeg husker, fra de radikales og fra Højres Side. Underændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa, at man i Stedet for 5 pCt. af Abonnementsprisen paa Udgivelsesstedet skal give 5 Øre som fast Gebyr pr. Eksemplar — en meget betydelig Nedsættelse —, og at man i Stedet for 10 pCt. skal give 10 Øre som fast Gebyr pr. Eksemplar, henholdsvis efter som Bladet kun passerer eet eller mere end eet regnskabsførende Postkontor, ligeledes en meget betydelig Nedsættelse. Naar Flertallet ikke har kunnet gaa med hertil, ligger det simpelt hen i, at vi her ere inde paa Lovens finansielle Formaal. Naar man skulde opretholde Indtægten af Loven og fremskaffe den Indtægtsforøgelse, som hele Loven stiler efter, maa man fastholde de 5 og 10 pCt.

Jeg skal her tillade mig et Par Sidebemærkninger. Man har bevaret Udtrykket: „kun passerer eet regnskabsførende Postkontor”. Saa vidt jeg ved og har kunnet faa at vide, opfattes dette Udtryk i Praksis, som om der stod: indenfor det lokale Distrikt, indenfor det samme Distrikt, i hvilket der finder Anvendelse af lokal Brevporto Sted. I Virkeligheden dækker Udtrykket: „kun passerer eet regnskabsførende Postkontor” aldeles ikke over Begrebet Lokaldistrikt. Ærede Medlemmer ville let kunne se det for Københavns Vedkommende. Et københavnsk Lokalblad, som

bestilles paa Nørrebro Postkontor og leveres fra Avispostkontoret, passerer iøjnefaldende to regnskabsførende Postkontorer, men det regnes, som om det kun passerede eet. Jeg tror, det vilde være rigtigt at indføre et nyt Udtryk, som bestemt tilkendegav, at det skulde være Lokaldistriktet; det kunde maaske fremkomme som Ændringsforslag til tredje Behandling.

Dernæst vil jeg, efter særlig Opfordring af Medlemmer i Udvalget, gøre en Bemærkning med Hensyn til Udtrykket „Abonnementsprisen paa Udgivelsesstedet”. Man gaar ud fra, at naar man bevarer det gamle Udtryk: 5 og 10 pCt. af Abonnementsprisen paa Udgivelsesstedet, sker der ikke dermed nogen Forandring i Praksis i Retning af at beregne Beløbet paa en anden Maade end hidtil. Det Spørgsmaal, som her foreligger, er, om man skal beregne de 5 eller 10 pCt. af Brutto eller af Netto-beløbet, af det Beløb, Postvæsenet opkræver, eller af dette Beløb med Fradrag af Postpenge. Hidtil har man forstaaet det saaledes i Postvæsenet, at man har tilladt Udgiveren selv at angive, hvad han betragter som Udgivelsesprisen; i og for sig vilde det være naturligare og rimeligere at beregne det efter det opkrævede Beløb, thi naar man siger, det skal være 10 pCt., og man netop sætter det i Forhold til, hvad der opkræves, er det naturligt ogsaa at beregne de 10 pCt. af det opkrævede. Imidlertid har man hidtil fraveget det i Praksis, og jeg vil bemærke, at det i alt Fald for en Del af Udvalgets Medlemmer er en bestemt Forudsætning for at slutte sig til denne Bestemmelse, at man ikke forlader den nuværende Praksis.

Det næste Spørgsmaal vedrørende Aviserne er Anmeldelsesgebyret for ikke abonnerede Aviser. Det er et af de Punkter i Regeringsforslaget, som have været mest omstridte ude fra, idet det er en temmelig betydelig Merafgift, man lægger paa de ikke abonnerede Aviser. Men Forholdet er at de ikke abonnerede Aviser i Virkelig heden for Øjeblikket slippe urimelig billig gennem Postvæsenet. De betale kun Forsendelsesporto'en, og de give derved ingelunde Dækning for de Omkostninger, de ere forbundne med deres Besørgelse. Det finansielle Formaal med dette 5 Ørs Gebyr er derfor et Hovedpunkt. Man kan nok sige, at selv om det maa erkendes relativt at være en temmelig betydelig Forøgelse af Omkostningerne for disse ikke abonnerede Aviser, er det dog vedbliveende en forholdsvis billig Afgift, for hvilken de ogsaa fremtidig ville blive besørgede. Et